

КОЙ КАКЪ ЧУВА.

Единъ баща дава пари на малкия си синъ и му поръчва:

— Чу ли, Ваньо? Ще купишъ отъ чичо си Петъръ за два лева маслинки за обѣдъ!..

Ваньо туря паритѣ въ джеба, излиза на двора, па се спира и отъ тамъ се провиква:

— Какво каза, татко? Халва ли да купя?

— Не халва, не! Маслинки. . . маслинки. . . за обѣдъ — обажда се бащата.

Ваньо отива до портата, спира се пакъ и още по-силно се провиква:

— Татко бе е! Какво да купя? Нали халва, а? Халва ли?

— Бре сине, маслинки ти рекохъ, маслинки! Каква халва сънувашъ ти? — сърдито отговаря баща му.

Момчето излиза чакъ на улицата и пакъ се провиква:

— Татко бее! Татко ооо! Какво бѣше. . . онова? Халва ли, а? Халва ли бѣше, бе татко?

Бащата събра вѣжди, разсърди се и нищо не отвърна. Но Ваньо още не млъква:

— Татко оо! Халва ли, а? Халва ли да купя?!..

— Чакай да ти кажа азъ тебе, проклетнико, една халва, че да я помнишъ!..

И бащата се показа на двора съ тояга въ ржцѣ.

Ваньо, щомъ го видѣ, бързо-бързо тръгна къмъ дюкяна и дума:

— Чухъ, татко чухъ! Маслинки искашъ, маслинки. . . за обѣдъ. . .

Вйолка.

